

MAREN JENSDATTER

Af JACOB MADSEN

Dette er en kort Beskrivelse af en dygtig, flittig og nøjsom Kvinde af en Type, som ikke mere findes og som af denne og af andre Grunde kunde fortjene et varigt Minde.

Maren Jensdatter blev født i et fattigt Hjem i Gislinge 2. Febr. 1826, og hun kom som ung Pige ud at tjene fra 1840 til 1844 hos to Gaardmænd i Gislinge, men i 1844 kom hun i Tjeneste paa »Andershvile« i Sandby hos Gmd. Hans Hansen, hvis unge Hustru døde kort efter, at en Datter var blevet født. Derefter paatog Maren sig den vanskelige Opgave at pleje dette spæde Barn; der var desuden en ældre Søster, som Maren ligeledes drog Omsorg for eller tog sig af. Hun løste denne krævende Opgave paa allerbedste Maade. Hun indledede derved en Forbindelse med en Slægt gennem tre Generationer.

Omkring 1850 blev hun gift med Enkemand og Høker Jens Jensen, Sandby, der som ung havde tjent hos Hans Hansens Svigerfader, Niels Pedersen, og som kørte for dennes Datter, naar hun skulde ned hos den kloge Kone paa Ringstedegnen, men i Virkeligheden var det for at møde Hans Hansen, der som Lansener havde været indkvarteret hos hendes Fader.

Jens Jensen, Søn af Cornelius Jensen i Bjergby, drev en Høkerforretning; desuden lavede han Træsko, som blev savet ud af store Kævler. Naar han var optaget af dette Arbejde, passede Maren Forretningen. Der var desuden Brødudsalg fra Gislinge Mølle og Bageri. For en Td. Rug fik man Billetter til 24 Brød à 10 Pd.; disse Brød havde en meget tyk Skorpe. Efter Jens Jensens Død ophævedes Forretningen en kort Tid; men den blev genaabnet af Sønnen, N. P. Jensen; nu solgte man ogsaa Manufakturvarer; denne Afdeling sorterede under Maren.

N. P. Jensen lavede Træsko ligesom sin Far for de fleste i Byen. Maren maatte derfor tit alene betjene Kunderne. Butik og Lejlighed var i et gammelt Hus, hvis vestlige Gavl var overgroet af Efeu og fyldt med Spurvereder. Det blev revet ned c. 1915.

Til Trods for huslige Pligter og Arbejdet i Butikken fik Maren altid Tid til at hjælpe paa »Andershvile« ved mange Lejligheder; hun hjalp ligeledes ved Fødsler paa Nabogaarden, hvor Hans Hansens ældste Datter boede, indtil Familien midt i Firserne flyttede til København. Hun hjalp ogsaa ved Fødsler, da mine Søskende og jeg blev født.

Maren havde mange private Sorger. Hun var Enke i mange Aar, og hendes Søn døde ogsaa tidligt; derefter overtog hendes Sønnesøn Forretningen. Eftersom hun blev ældre, blev hendes Helbred svagt. Saaledes var hun meget plaget af Hoste og Aandedrætsbesværligheder.

Afdøde Læge Frederik Sandby, Sdr. Jernløse, ved hvis Fødsel Maren ogsaa havde assisteret, sagde som Barn til Maren: »Naar jeg bliver Læge, skal jeg nok lindre din Hoste«. Han var hendes Yndling, og han søgte altid Trøst hos Maren, naar noget gik ham imod; der bestod et sjældent smukt Forhold imellem dem. Maren beundrede ham i højeste Grad som Læge; ingen var saa dygtig som han. Maren troede ikke paa, at den Medicin, som andre Læger ordinerede, kunde hjælpe.

Jeg husker Maren som en gammel Kone, klædt i en mørk Kjole og stort Forklæde, desuden Kappe med Hagebaand. Som Barn kom jeg tit paa Indkøb i den lille Forretning; undertiden vankede der lidt Bolcher, om Efteraaret fik jeg Pærer. Ved festlige Lejligheder vedblev Maren at hjælpe til i Køkkenet paa »Andershvile«. Mine Forældre holdt hende højt i Ære, det samme gjorde mine Bedsteforældre paa begge Sider, ligeledes mine Oldeforældre paa mødrene Side. Det kan siges, at hele Byen værdsatte hende meget højt paa Grund af hendes venlige Væsen, Dygtighed, Flid og Nøjsomhed. Hun blev begravet under stor Deltagelse paa Kundby Kirkegaard.

Hun døde den 3. April 1908.

Æret være hendes Minde.